

Knjiga proroka Daniela - Trideset i sedmi

Obnavljanje izvornih istina: razotkrivanje sna Williama Millera i proročki preporod u posljednjim danima

Jeff Pippenger

2024-01-01

San Williama Millera uvršten je u knjigu Rani spisi te je stoga podložan istoj proročkoj analizi i primjeni koju je potrebno izvršiti od strane učenika koji nastoji ispravno razdijeliti Riječ istine. Taj je san tijekom godina mnogo puta bio iznošen od strane organizacije Future for America, no ovdje ga stavljamo u proučavanje „umnoženja spoznaje”, koje je bilo otvoreno „u vrijeme svršetka” 1798. godine. San se odnosi na povijest poruke koja je predstavljala spoznaju koja se umnožila. On prikazuje vezu između pokreta poruka prvoga i trećega anđela.

San Williama Millera prepoznaje njegovo djelo, a njegovo je djelo bilo predloženo djelom Mojsija na početku staroga Izraela. Ispunjenje Millerova sna u posljednjim danima bilo je predloženo Kristovim djelom u posljednjim danima staroga Izraela. Djelo koje je Krist izvršio na svršetku staroga Izraela predstavljalo je djelo koje Krist izvršava u posljednjim danima duhovnoga Izraela. U Millerovu snu djelo izvršeno u posljednjim danima prikazano je kao da ga obavlja „Čovjek s četkom za prašinu”. Bitno je prepoznati Millerov san kao proročanstvo o ispunjenju Ponoćnoga poklika u posljednjim danima. Također je bitno prepoznati da je Kristovo djelo za stari Izrael u njihovim posljednjim danima predložavalo djelo „Čovjeka s četkom za prašinu” u Millerovu snu.

Jedan element Kristova djela koji je važno zapaziti jest da On nije samo otpečatio pokopane istine iz vremena Mojsija, nego je Krist istodobno i uzveličao te izvorne istine. Čineći to, postavio je primjer da će, kada Božji narod ispuni Millerov san u posljednjim danima, istine utvrđene kroz Millerovo djelo biti proširene izvan njihova izvornog razumijevanja.

„U Spasiteljevo vrijeme Židovi su dragocjene dragulje istine toliko zatrpali smećem predaje i bajke da je bilo nemoguće razlikovati istinito od lažnoga. Spasitelj je došao ukloniti smeće praznovjerja i dugo njegovanih zabluda te dragulje Božje riječi postaviti u okvir istine. Što bi Spasitelj učinio kada bi sada došao k nama kao što je došao Židovima? Morao bi obaviti slično djelo uklanjanja smeća predaje i obreda. Židovi su bili silno uznemireni kada je obavljao to djelo. Izgubili su iz vida izvornu Božju istinu, ali ju je Krist ponovno iznio na vidjelo. Naše je djelo osloboditi dragocjene Božje istine od praznovjerja i zabluda. Kakvo nam je djelo povjereno u evanđelju!” Review and Herald, 4. lipnja 1889.

Danas čovjek s četkom za prljavštinu (Krist) izvršava „slično djelo u uklanjanju smeća predaje i obreda” kakvo je Lav iz plemena Judina (Krist) izvršio u vrijeme Židova. U Millerovu snu dragocjeni dragulji istine, koji su bili savršeno poredani u kovčežiću Božje riječi, postali su prekriveni smećem i krivotvorenim draguljima. Ti su dragulji trebali biti izneseni iz smeća i vraćeni natrag u veći kovčežić Božje Riječi tijekom razdoblja Ponoćnoga poklika posljednjih dana, jer upravo kad je Miller ugledao obnovljene dragulje u većem kovčežiću, on je „uzviknuo od same radosti, i taj me uzvik probudio”. Millerov san zbio se 1847. godine, tri godine nakon Ponoćnoga

poklika prvoga anđela, stoga je njegovo buđenje u snu Ponoćni poklik posljednjih dana. Taj Ponoćni poklik objavljuju dva svjedoka koje je ubila zvijer što izlazi iz bezdana i koji su tri i pol dana ležali mrtvi na ulici, sve dok nisu bili sastavljeni zajedno, a zatim oživljeni u dolini mrtvih suhih kostiju te potom podignuti kao stijeg. Millerov san ispunjava se na toj ulici i u istoj dolini koju on prepoznaje kao „svoju sobu“.

U povijesti milerita, Gospodin se poslužio Millerom kako bi uspostavio izvorne istine adventizma, no njegov je san pokazao da će s vremenom te istine biti zatrpane. Taj fenomen uklanjanja smeća predaje i običaja ono je što je Krist ostvario na kraju drevnoga Izraela, te je time predoznačio konačno ispunjenje sna Williama Millera.

Židovi su bili izgubili iz vida „izvornu Božju istinu, ali Krist ju je ponovno iznio pred pogled“, te je Njegovo djelo označio kao „naše djelo“. Naše je djelo „osloboditi dragocjene Božje istine od praznovjerja i zablude“. San Williama Millera prepoznaje otkrivanje, iznošenje i odbacivanje te obnavljanje izvornih istina. Da bi izvršio djelo obnove, Krist je smjestio istinu u „okvir istine“. „Okvir istine“ za Williama Millera bilo je njegovo razumijevanje dviju pustošućih sila poganstva i papinstva. U posljednjim danima „okvir istine“ jesu tri pustošće sile zmaja, zvijeri i lažnog proroka.

„Kada je Krist došao na svijet da očituje pravu religiju i uzvisi načela koja trebaju upravljati srcima i djelima ljudi, laž je tako duboko ovladala onima koji su imali tako veliku svjetlost da više nisu razumjeli svjetlost i nisu bili skloni odreći se predaje radi istine. Odbacili su nebeskog Učitelja, razapeli su Gospodina slave, da bi zadržali vlastite običaje i izmišljotine. Taj se isti duh očituje u svijetu i danas. Ljudi nerado istražuju istinu, bojeći se da bi njihove predaje mogle biti poremećene i da bi mogao biti uveden nov poredak. U ljudskom rodu postoji stalna podložnost zabludi, i ljudi su po naravi skloni visoko uzdizati ljudske zamisli i znanje, dok se božansko i vječno ne razabire niti cijeni.“ Counsels on Sabbath School Work, 47.

Kad bi Krist danas došao na svijet, našao bi „isti onaj duh“ uzdizanja ljudskih zamisli i znanja, koji je predaju postavio na mjesto istine. U Millerovu snu, u posljednjim danima, Krist dolazi kao čovjek s četkom za prašinu da izvrši to isto djelo. Kad Njegovo djelo kao čovjeka s četkom za prašinu bude dovršeno, izvorni će dragulji zasjati deset puta jače od sunca, kao dva svjedoka, predstavljena Millerom, koji se bude na povik glasnoga pokliča.

Okvir istine koji je dan Milleru bio je proročka struktura dviju pustošnih sila, a okvir istine koji je dan službi Future for America jest proročka struktura triju pustošnih sila. „Ključ“ koji je bio pričvršćen uz kovčežić bio je posebna metodologija koja je bila otpečaćena i dana Milleru, a potom i službi Future for America.

„Ključ znanja u Kristovo doba bio je oduzet od onih koji su ga trebali držati kako bi njime otključali riznicu mudrosti u starozavjetnim Pismima. Rabini i učitelji praktički su zatvorili kraljevstvo nebesko pred siromašnima i nevoljnima te ih ostavili da propadnu. U svojim govorima Krist nije iznosio mnogo toga pred njih odjednom, da ne bi zbunio njihove umove. Svaku je točku učinio jasnom i razgovijetnom. Nije prezirao ponavljanje starih i poznatih istina iz proročanstava ako bi one služile Njegovoj svrsi da usadi određene misli.“

„Krist je bio začetnik svih drevnih dragulja istine. Djelovanjem neprijatelja te su istine bile pomaknute sa svojega mjesta. Bile su odvojene od svojega pravog položaja i stavljene u okvir zablude. Kristovo je djelo bilo ponovno ih uskladiti i učvrstiti dragocjene dragulje u okviru istine. Načela istine koja je On sam dao da blagoslove svijet bila su, Sotoninim posredovanjem, zatrpana i naizgled su iščeznula. Krist ih je izbavio iz ruševina zablude, dao im novu, životnu snagu i zapovjedio im da sjaje kao dragocjeni dragulji te da ostanu postojani zauvijek.“

„Sam Krist mogao se poslužiti bilo kojom od tih starih istina, a da nije posudio ni najmanju česticu, jer ih je sve On sam začetkom dao. On ih je utkao u umove i misli svakoga naraštaja, a kada je došao na naš svijet, preustrojio je i oživio istine koje su bile obamrle, učinivši ih snažnijima na dobrobit budućih naraštaja. Isus Krist imao je moć izbaviti istine iz ruševina i ponovno ih dati svijetu s više nego njihovom izvornom svježinom i snagom.” Manuscript Releases, svezak 13, 240, 241.

Zanimljivo je uočiti u posljednjem odlomku da je ključ kojim se Krist poslužio na kraju drevnoga Izraela bio za otvaranje Staroga zavjeta. Ključ Millerove metodologije otvorio je kovčežić Staroga i Novoga zavjeta, ali u posljednjim danima, na završetku njegova sna, kovčežić je veći. Ključ metodologije u posljednjim danima otvara ne samo Stari i Novi zavjet, nego i Duh proroštva. Skidanje pečata s Otkrivenja Isusa Krista, neposredno prije završetka vremena milosti, izvršava Lav iz Judina plemena, koji je u Millerovu snu prikazan kao čovjek s četkom za čišćenje. Sestra White utvrđuje da se djelo čovjeka s četkom za čišćenje odvija neposredno prije završetka vremena milosti.

„Gospodin mi je 26. siječnja dao viđenje koje ću iznijeti. Vidjela sam da su neki od Božjega naroda bili otupjeli i uspavani; te su bili tek napola budni i nisu shvaćali vrijeme u kojemu sada živimo; i da je ‘čovjek’ s ‘četkom za prašinu’ ušao te da su neki bili u opasnosti da budu pometeni. Molila sam Isusa da ih spasi, da ih poštedi još malo dulje i dopusti im da uvide svoju strašnu pogibelj, kako bi se mogli pripremiti prije nego što zauvijek bude prekasno. Anđeo je rekao: ‘Uništenje dolazi kao silan vihor.’ Molila sam anđela da se sažali i spasi one koji su ljubili ovaj svijet, bili privrženi svojim dobrima i nisu ih bili voljni otpustiti niti ih žrtvovati kako bi glasnici mogli požuriti na svome putu da nahrane gladne ovce, koje su propadale zbog oskudice u duhovnoj hrani.“

„Dok sam promatrala jadne duše kako umiru zbog nedostatka sadašnje istine, a neki koji su tvrdili da vjeruju istinu puštali su ih da umru uskraćujući potrebna sredstva za unapređenje djela Božjega, taj je prizor bio odviše bolan, te sam molila anđela da ga ukloni od mene. Vidjela sam da, kada je stvar Božja tražila dio njihove imovine, poput mladića koji je došao Isusu, [Matej 19:16–22.] odlazili su žalosni; i da će uskoro preplavljujuća pošast prijeći preko njih i odnijeti svu njihovu imovinu, a tada će biti prekasno žrtvovati zemaljska dobra i skupiti sebi blago na nebu.” Review and Herald, 1. travnja 1850.

„Preplavljujući bič” simbol je uskoro nadolazećeg nedjeljnog zakona, a djelo čovjeka s četkom za prašinu u Millerovu snu odvija se neposredno prije nego što se zaključi vrijeme milosti. Kad On očisti sobu, tada vraća dragulje natrag u veći kovčežić, i oni tada sjaje deset puta jače od sunca. Daniel i trojica dostojnih nađeni su deset puta boljima od drugih.

A na svršetku dana za koje bijaše kralj odredio da ih dovedu preda nj, predstojnik dvorana dovede ih pred Nabukodonozora. I kralj razgovara s njima; i među svima njima ne nađe se nijedan kao Daniel, Hananija, Mišael i Azarija; stoga stajahu pred kraljem. I u svakom pitanju mudrosti i razbora, o kojem ih je kralj ispitivao, nađe ih deset puta boljima od svih vračara i zvjezdoznanaca koji bijahu u svemu njegovu kraljevstvu. Daniel 1:18–20.

„svršetak danā“ za Daniela je predstavljao presudni ispit pri kojemu je Nabukodonozor donio sud, a taj ispit predočava nedjeljni zakon u posljednjim danima. Izvorne i temeljne istine sjat će deset puta jače kada budu obnovljene u posljednjim danima nego kada su prvi put bile prepoznate. Te će istine, i mudri koji razumiju te istine u posljednjim danima, sjati deset puta jače za vrijeme kasne kiše, koja je ponavljanje Ponoćnog pokliča.

„Odviše udaljujete Gospodnji dolazak. Vidjela sam da kasna kiša dolazi [iznenada kao] ponoćni poklik, i s deset puta većom silom.“ Spalding i Magan, 5.

Obnova izvornih istina ostvaruje se primjenom metodologije kasne kiše „redak na redak“. Jednom obnovljene, izvorne istine sjaje „deset puta“ jače nego što su sjale kada ih je Miller prvi put ugledao. Mudri, koji se služe ključem metodologije kako bi obnovili izvorne istine, stječu iskustvo „deset puta“ bolje od onih koji se hrane metodologijom Babilona. Oni koje odnese čovjek s prljavom četkom jesu oni koji su se privezali uz predaje i običaje što su prekrili izvornu istinu, te bivaju uklonjeni zajedno sa zabludama predaja i običaja uz koje su se privezali.

Lažan nauk je idol.

„Odbacujući istinu, ljudi odbacuju njezina Začetnika. Gazeći Božji zakon, nijeću autoritet Zakonodavca. Jednako je lako načiniti idol od lažnih nauka i teorija kao i izraditi idol od drveta ili kamena.“ Velika borba, 584.

Objava protiv Efrajima koja je označila završetak vremena kušnje za Efrajima naglašava istinu o onome što čovjek s četkom za prašinu postiže kada mete pod.

Efrajim se prionuo uz idole; ostavi ga na miru. Hošea 4,17.

Vi ste ono što jedete, kao što pokazuju Daniel i tri dostojanstvenika. Zabrinutost sestre White zbog onih koji su bili „otupjeli i uspavani“ odnosila se na njihovu nepripremljenost i na njihov nedostatak razlučivanja glede važnosti „sadašnje istine“. Njezina je zabrinutost bila izraz Kristove brige za cjepidlačave Židove njegova vremena, koji su potpuno izgubili iz vida izvorne istine. Millerov san označava svršetak suvremenoga duhovnog Izraela, koji je bio predočen starim doslovnim Izraelom.

„Pismoznanci i farizeji tvrdili su da tumače Pisma, ali su ih tumačili u skladu sa svojim vlastitim zamislima i predajama. Njihovi običaji i njihove maksime postajali su sve zahtjevniji i zahtjevniji. U svojem duhovnom smislu, sveta Riječ postala je narodu kao zapečaćena knjiga, zatvorena njihovu razumijevanju.“ Signs of the Times, 17. svibnja 1905.

Sve veća tama spustila se na laodicejski adventizam od 1863. godine, te su im Biblija i Duh proroštva postali kao zapečaćena knjiga. Neposredno prije završetka vremena milosti, Otkrivenje

Isusa Krista biva odapečaćeno, i ono proizvodi trostupanjski proces kušnje koji završava time da oni koji odbijaju odreći se svojih idola običaja i predaje budu pometeni nadolazećim zakonom o nedjelji.

„Imamo beskonačnog Otkupitelja, i kako su dragocjeni dragulji istine koji o tome svjedoče u Božjoj riječi. Ali ti su dragocjeni dragulji bili zatrpani pod masom smeća, predaje i hereza, koje je sam Sotona začeo. Njegove spletke djeluju neobičnom silom na ljudske umove kako bi pomračile vrijednost Krista za one koji vjeruju u njega. Neprijatelj Boga i čovjeka bacio je čini na one koji tvrde da su Kristovi sljedbenici, tako da se za mnoge može reći: Ne poznaju vrijeme svojega pohoda.” Review and Herald, 16. kolovoza 1898.

Millerov san zorno prikazuje povijest uspostavljanja „izvornih istina“, njihovo naknadno odbacivanje, a zatim i njihovu konačnu obnovu. Neposredno prije završetka vremena milosti „Čovjek s četkom za prašinu“ stupa na pozornicu te ponovno uspostavlja izvorne istine i čini ih „deset puta“ sjajnijima. To se zbiva tijekom povijesti Ponoćnog pokliča, koji prethodi Glasnom pokliču trećega anđela u vrijeme nedjeljnog zakona. Ponoćni poklič budi i razdvaja djevice unaprijed, prije nedjeljnog zakona, kao što je i Ponoćni poklič prethodio otvaranju istražnog suda u milleritskoj povijesti. Kada se dragulji budu vraćeni natrag u veći, obnovljeni kovčežić, bit će prekasno, jer se taj događaj zbiva „nakon“ što je pod pometen do čista.

„Prašina i ruševine zablude zatrpale su dragocjene dragulje istine, ali Gospodnji radnici mogu otkriti ta blaga, tako da će ih tisuće promatrati s radošću i strahopoštovanjem. Anđeli Božji bit će uz ponizna radnika, dajući milost i božansko prosvjetljenje, i tisuće će biti navedene da se mole s Davidom: ‘Otvori oči moje da gledam divote zakona tvojega.’ Istine koje su vjekovima bile neviđene i zanemarivane zasjat će iz prosvjetljenih stranica Božje svete riječi. Crkve općenito, koje su čule, odbile i pogazile istinu, činit će još bezbožnije; ali ‘mudri’, oni koji su poštteni, razumjet će. Knjiga je otvorena, i riječi Božje dopiru do srca onih koji žele upoznati njegovu volju. Na silan poklik anđela s neba koji se pridružuje trećemu anđelu, tisuće će se probuditi iz obamrlosti koja je vjekovima držala svijet, i vidjet će ljepotu i vrijednost istine.” Review and Herald, 15. prosinca 1885.

“Tisuće” koje se tada bude predstavljaju drugo Božje stado koje je još uvijek u Babilonu, jer “glasni poklič” započinje u vrijeme zakona o nedjelji. Djelo “Čovjeka s četkom za prašinu” traje još od 11. rujna 2001., a još više od srpnja 2023.

„Apostol kaže: ‘Sve je Pismo od Boga nadahnuto te korisno za nauk, za ukor, za popravljjanje, za odgajanje u pravednosti: da čovjek Božji bude savršen, potpuno opremljen za svako dobro djelo.’ Biblija je sama sebi tumač. Jedan će se odlomak pokazati kao ključ koji će otključati druge odlomke, i tako će se rasvijetliti skriveno značenje riječi. Uspoređivanjem različitih tekstova koji obrađuju isti predmet, promatrajući njihovo značenje sa svake strane, pravo će značenje Pisma postati očito.

„Mnogi misle da moraju posezati za komentarima Svetoga pisma kako bi razumjeli značenje Božje riječi, i ne bismo zauzeli stajalište da komentare ne treba proučavati; ali bit će potrebno mnogo razboritosti da bi se Božja istina razabrala pod golemom masom ljudskih riječi. Kako je malo učinila crkva, kao tijelo koje ispovijeda da vjeruje Bibliji, da sabere rasute dragulje Božje

rijeći u jedan savršeni lanac istine! Dragulji istine ne leže na površini, kao što mnogi pretpostavljaju. Vodeći um u savezu zla neprestano radi kako bi istinu držao izvan vidokruga, a u punu vidljivost doveo mišljenja velikih ljudi. Neprijatelj čini sve što je u njegovoj moći da kroz odgojno-obrazovne procese zamrači svjetlo neba; jer ne kani dopustiti da ljudi čuju glas Gospodnji kako govori: 'Ovo je put, idite njime.'"

„Dragulji istine leže razasuti po polju objave; ali su bili zatrpani pod ljudskim predajama, pod izrekama i zapovijedima ljudi, a mudrost s neba bila je praktično zanemarena; jer je Sotona uspio navesti svijet da vjeruje kako su riječi i postignuća ljudi od velike važnosti. Gospodin Bog, Stvoritelj svjetova, po beskonačnoj je cijeni dao evanđelje svijetu. Po ovom božanskom sredstvu otvoreni su radosni, okrjepljujući izvori nebeske utjehe i trajne utjehe za one koji će doći k izvoru života. Još postoje žile istine koje tek treba otkriti; ali duhovno se rasuđuje duhovno. Umovi zamagljeni zlom ne mogu cijeniti vrijednost istine onakve kakva je u Isusu.”
Review and Herald, 1. prosinca 1891.

Djelo Kristovo, kako je u Millerovu snu prikazano čovjekom s četkom za prašinu, dvojake je naravi. Ono služi uklanjanju zabluda i obnavljanju izvornih istina. Uklanjanje zabluda također je dvojako, jer kada se zabluda pomete kroz prozor, ona sa sobom odnosi i one koji odluče ostati vezani uz te zabluda. Djelo razdvajanja koje izvršava čovjek s četkom za prašinu obrađuje i Jeremija, a njegovo se svjedočanstvo slaže sa svjedočanstvom sestre White kada je izjavila da “radnici Gospodnji mogu otkriti ta blaga, tako da će tisuće na njih gledati s užitkom i strahopoštovanjem.”

Stoga ovako veli Gospodin: Ako se vratiš, opet ću te dovesti, i stajat ćeš preda mnom; i ako izlučiš dragocjeno od ništavnoga, bit ćeš kao moja usta. Neka se oni vrate k tebi, ali ti se ne vraćaj k njima. Jeremija 15:19.

Kontekst odlomka u Jeremiji odnosi se na one koji su doživjeli prvo razočaranje od 18. srpnja 2020. Nije samo čovjek s četkom za prašinu taj koji odvaja dragocjeno od bezvrijednoga, nego je to također i djelo onih koje predstavlja Jeremija, a koji su prikazani kao oni koji donose odluku hoće li se vratiti Gospodu ili se neće vratiti. Očito nisu bili s Gospodom, jer da su hodili s njime, ne bi bilo razloga da mu se vrate. Kada se vrate i stanu pred Gospodina, te nakon toga postanu Njegova usta, izvršit će djelo odvajanja dragocjenoga od bezvrijednoga. Djelo „Čovjeka s četkom za prašinu” zahtijeva sudjelovanje mudrih. Djelo „Čovjeka s četkom za prašinu” u Millerovu snu također je prikazano kada Krist pročišćava svoje gumno kroz proces rafiniranja.

„Koliko će točno uskoro taj proces pročišćavanja započeti, ne mogu reći, ali neće biti dugo odgađan. Onaj kojemu je lopata za vijeće u ruci očistit će svoj hram od njegove moralne okaljanosti. Temeljito će očistiti svoje gumno.” Testimonies to Ministers, 372, 373.

Završni „proces pročišćavanja” započeo je u srpnju 2023., i to je proces pročišćavanja iz trećega poglavlja Malahije.

„Malahija 3,1–4 naveden.“

„Među Božjim narodom odvija se proces pročišćavanja i očišćenja, i Gospod nad vojskama stavio je svoju ruku na to djelo. Taj je proces vrlo mučan za dušu, ali je nužan kako bi se

uklonila nečistoća. Kušnje su neophodne da bismo bili dovedeni blizu svojem nebeskom Ocu, u podložnosti njegovoj volji, kako bismo mogli prinijeti Gospodu prinos u pravednosti. Božje djelo oplemenjivanja i pročišćavanja duše mora se nastaviti sve dok njegovi sluga ne budu toliko poniženi, toliko umrli sebi, da, kada budu pozvani u djelatnu službu, imaju oko uprto jedino u slavu Božju.” Review and Herald, 10. travnja 1894.

Millerov drugi san prepoznaje obnovu izvornih istina i istodobnu obnovu naroda koji je bio raspršen. Nabukodonozorov drugi san prepoznaje obnovu njegova kraljevstva. Millerov san obrađuje zakapanje izvornih istina izrazom da su te istine bile „raspršene“. Riječ „raspršene“ simbol je za „sedam vremena“. Nabukodonozorov san govori o „raspršivanju“ tijekom „sedam vremena“. Nabukodonozor je smješten u vrijeme svršetka 1798. godine i ondje predstavlja obraćena čovjeka. Miller je simbol „mudrih“ 1798. godine.

Nastavit ćemo s Millerovim snom u sljedećem članku.

„Kada smo pozvani razlikovati se od drugih, ili drugi izraze svoje neslaganje s našim mišljenjem, trebamo očitovati kršćanski duh i istaknuti ovu činjenicu da si možemo priuštiti da budemo tihi i pravedni; jer istina može podnijeti ispitivanje. Što se više proučava, to će više njezina svjetlost zasjati. Gospodin negoduje nad svime što odiše grubošću i strogošću te upućuje svoj ukor onima koji iskazuju prezir i prijekor prema onima koji se s njima razlikuju u mišljenju, prikazujući ih u najgorem mogućem svjetlu. Cijelo Nebo gleda na one koji to čine kao što je Nebo gledalo na farizeje i proglašava ih neukima i u Pismima i u sili Božjoj. Neprijatelji istine ne mogu istinu pretvoriti u zabludu. Mogu pogaziti istinu i misliti da je, zato što su je oborili i zatrpali ruševinama, nadvladana; ali Bog će pokrenuti neke od svojih vjernih da učine kao što je Krist činio dok je bio na zemlji,—da uklone ruševine i vrate istinu na njezino prikladno mjesto u okviru istine.“

„U skupovima u kojima je istina predmet rasprave bit će onih koji će se protiviti svemu što nisu držali istinom; i dok sebi laskaju da se bore samo protiv zablude, trebaju slušati nepristranim ušima kako bi razumjeli što je istina te ne bi pogrešno prikazivali i pogrešno tumačili ono što je izrečeno. Pred sobom imaju primjer ljudi iz svih vjekova koji su se borili protiv istine i koji su, čineći to, odbacili savjet (sic) Božji na svoju vlastitu štetu. Teška će biti odgovornost koja će počivati na ljudima koji su imali veliku svjetlost i velike prilike, a ipak nisu stali potpuno na Gospodnju stranu. Kad bi se usudili potpuno stati na Gospodnju stranu, bili bi sačuvani u neporočnosti, čak i kada bi bili pozvani da stoje sami. On bi ih osposobio da stoje hrabro, u čistoći i pravičnosti, boreći se za neiskvarena načela pravednosti. On bi ih podupro u borbi za pravo zato što je pravo, premda bi pravda bila oborena na ulici i pravičnost ne bi mogla ući. Razumjeli bi što je čisto i neokaljano te u skladu s Kristovim životom, i ne bi se odvratili od najčišćih načela kršćanstva ni duhom, ni riječju, ni djelom, čak i kad bi stajali nasuprot ne samo neznanju nego i onima koji su obrazovani i iskusni te koji se služe oružjem sofistike da ih ušutkaju. Kroz sav taj sukob zablude protiv istine bili bi sačuvani i osposobljeni držati se takva puta da im se njihovi neprijatelji ne bi mogli suprotstaviti ni odoljeti im. Stajali bi kao stijena za načelo, odbijajući praviti kompromise s bilo kojim čovjekom, a ipak čuvajući duh koji treba obilježavati svakoga kršćanina.“

„Onaj tko je Kristov sljedbenik razlikovat će sveto od običnoga i držat će se pravih dokaza čovjekova karaktera i djela, jer je Krist rekao: ‘Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati.’ Kršćanin će ići naprijed usred svakojakoga protivljenja. Prezirat će laskanje jer je rođeno od Sotone. Gnušat će se optuživanja jer je to oružje Zloga. Neće njegovati zavist niti se odavati samouzvisivanju, jer su to obilježja protivnika Boga i čovjeka. Neće se naći kao uhode; jer se Sotona poslužio prezrenim Židovima u obavljanju toga djela protiv Isusa. Neće svoju braću zasipati poplavom pitanja kao što su Židovi slijedili Krista s namjerom da ga uhvate u njegovim riječima i navedu da govori o mnogim stvarima kako bi ga mogli proglasiti prijestupnikom zbog jedne riječi.” Home Missionary, 1. rujna 1894.